

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Veronikou Burianovou ve věci

žalobců:

- a) **B. A.**, státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X
- b) **U. A.**, státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X
- c) **T. B.**, státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X
- d) **U. B.**, státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X
- e) **K. E.**, státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X
- f) **B. G.**, státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X
- g) **M. G.**, státní příslušnost X

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

bytem X
v ČR hlášen na adrese X

h) E. L., státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X

i) T. S., státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X

j) K. U., státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X

k) M.-E. Z.t., státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X

l) B.-O. Z., státní příslušnost X
bytem X
v ČR hlášen na adrese X

všichni zastoupeni Mgr. Robertem Šupem, advokátem
sídlem Klíčová 199/2, 353 01 Mariánské Lázně

proti
žalované:

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobách

- žalobkyně a) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203348-6/SO-2023;
- žalobce b) proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2024, č. j. MV-202781-7/SO-2023;
- žalobce c) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203343-7/SO-2023;
- žalobce d) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203330-6/SO-2023;
- žalobce e) proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2024, č. j. MV-202726-7/SO-2023;
- žalobce f) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203397-7/SO-2023;
- žalobce g) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203370-7/SO-2023;
- žalobce h) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203354-7/SO-2023;
- žalobce i) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203392-7/SO-2023;
- žalobkyně j) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203360-7/SO-2023;
- žalobce k) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203338-6/SO-2023;
- žalobce l) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203300-7/SO-2023

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203348-6/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2024, č. j. MV-202781-7/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

- III. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203343-7/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- IV. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203330-6/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- V. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2024, č. j. MV-202726-7/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- VI. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203397-7/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- VII. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203370-7/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- VIII. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203354-7/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- IX. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203392-7/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- X. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203360-7/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- XI. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203338-6/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- XII. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. MV-203300-7/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- XIII. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 108 745,20 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobců Mgr. Roberta Šupa, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Projednávaná věc se týká žádosti o vydání zaměstnaneckých karet. Soud dospěl k závěru, že číslo volného pracovního místa obsaditelného držitelem zaměstnanecké karty, pod níž je toto volné pracovní místo vedeno v centrální evidenci volných pracovních míst, je pouze technickou evidenční pomůckou. Pokud tak v průběhu řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty na určitou pracovní pozici dojde toliko ke změně evidenčního čísla, pod níž je tato pracovní pozice vedena v centrální evidenci volných pracovních míst, a ve zbytku zůstanou údaje o pracovní pozici stejné, jedná se stále o totéž volné pracovní místo.

II.

Správní řízení

2. Žalobci jsou X státní příslušníci. Žalobci podali během dubna, října a listopadu roku 2022 na zastupitelském úřadu ČR v M. žádosti o vydání zaměstnaneckých karet podle § 42g odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), na volné pracovní místo evidované v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty k zaměstnavateli Abydos s.r.o. na pozici

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově. Žádost žalobců a) – h) a k) se týkala místa evidovaného pod č. 23 551 900 798¹, žádost žalobce i) místa evidovaného pod č. 20 961 960 737 a žádost žalobců j) a l) místa evidovaného pod č. 24 471 340 712.

3. Ministerstvo vnitra ČR (dále jen „*ministerstvo*“) jako správní orgán prvního stupně žádnému z žalobců nevyhovělo a jejich žádosti o vydání zaměstnaneckých karet jednotlivými rozhodnutími zamítlo. V průběhu správního řízení ministerstvo zjistilo, že s budoucím zaměstnavatelem žalobců vedl příslušný orgán inspekce práce řízení o přestupku spočívajícím v umožnění výkonu nelegální práce. Proto ministerstvo jednotlivá řízení o vydání zaměstnaneckých karet přerušilo do doručení pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu inspekce práce, vydaného v přestupkovém řízení vedeném s budoucím zaměstnavatelem žalobců. Žádostem jednotlivých žalobců o uplatnění opatření proti nečinnosti ministerstva žalovaná nevyhověla. Žalobci a) – d), f) a h) – l) ale uspěli se svými žalobami na ochranu proti nečinnosti ministerstva v soudním řízení vedeném před zdejším soudem pod sp. zn. 57 A 39/2023. Žalobu žalobce g) na ochranu proti nečinnosti ministerstva zamítl zdejší soud rozsudkem sp. zn. 77 A 28/2023². Žalobce e) žalobu na ochranu proti nečinnosti ministerstva nepodal. Protože příslušný orgán inspekce práce uznal budoucího zaměstnavatele žalobců vinným ze spáchání přestupku spočívajícího v umožnění výkonu nelegální práce a uložil mu za to pokutu, došlo ke dni 31. 7. 2023 k vyřazení volných pracovních míst, k nimž se měly vztahovat zaměstnanecké karty žalobců, z centrální evidence volných pracovních míst, a v době rozhodování ministerstva tak nebyla tato volná pracovní místa zařazena v evidenci a nebylo možné k nim vydat zaměstnanecké karty. Proto ministerstvo podle § 46 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců žádosti žalobců zamítlo.
4. Jednotlivá odvolání žalobců proti rozhodnutím ministerstva zamítla žalovaná v záhlaví tohoto rozsudku specifikovanými napadenými rozhodnutími. Žalovaná souhlasila s ministerstvem, že v době jeho rozhodování nebyla volná pracovní místa, o jejichž obsazení žalobci usilovali, zařazena do centrální evidence volných pracovních míst. Žalobci v jednotlivých odvoláních tvrdili, že od 23. 11. 2023 bylo v centrální evidenci volných pracovních míst opětovně nabízeno volné pracovní místo u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově, tentokrát pod č. 28 459 840 741. K tomu ale žalovaná s ohledem na zásadu koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlédla. Žalobci měli podle žalované v řízení v prvním stupni před ministerstvem požádat o povolení změny obsahu žádosti na nové volné pracovní místo a nové volné pracovní místo doložit ministerstvu; v odvolacím řízení nelze podle § 41 odst. 8 správního řádu požádat o povolení změny obsahu žádosti.

III.

Žaloby

¹ Soud považoval číselnou identifikaci volného pracovního místa 23 551 990 798 obsaženou v napadených rozhodnutích žalované, týkajících se žalobkyně a), žalobce d) a k), za překlep, neboť správnou identifikaci 23 551 900 798 žalovaná uvedla na jiných místech těchto svých rozhodnutí a vyplývala z žádostí žalobců a prvoinstančních rozhodnutí ministerstva.

² Zdejší soud zamítl žalobu žalobce g) [v tamním řízení označen jako žalobce c)] z důvodu, že po podání nečinností žaloby ministerstvo ve věci vydalo rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 11. 3. 2024, č. j. 77 A 28/2023-177, výrok III a bod 58).

5. Proti shora uvedeným napadeným rozhodnutím podali jednotliví žalobci včasné žaloby ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., jimiž se domáhali zrušení napadených rozhodnutí i jim předcházejících rozhodnutí ministerstva.
6. Žalovaná se dle žalobců nevypořádala s tím, zda obživnutí volného pracovního místa, byť pod jiným číslem, je novou skutečností dle § 82 odst. 4 správního řádu. Žalobci se na základě původní žádosti domáhali vydání zaměstnanecké karty na stejnou pracovní pozici strojírenského kovodělníka u zaměstnavatele Abydos s.r.o. s místem výkonu práce v Hazlově. Takto je pracovní pozice definovaná v pracovní smlouvě, a jedná se tedy o totožné zaměstnání a totožné volné pracovní místo, ač je v centrální evidenci volných pracovních míst evidováno pod jiným číslem. Na straně žalobců se nic nezměnilo, pouze témuž volnému pracovnímu místu bylo přiděleno jiné evidenční číslo. Žádost žalobců jinak splňovala všechny podmínky pro udělení zaměstnanecké karty. Žalobci nemohli změnu čísla, pod nímž je v centrální evidenci volných pracovních míst evidováno volné pracovní místo, o jehož obsazení usilovali, uplatnit před vydáním prvoinstančních rozhodnutí.
7. Žalobci namítali, že vydání zaměstnaneckých karet zmařila účelová a nezákonná nečinnost ministerstva, které nevydalo zaměstnanecké karty v zákonem stanovené lhůtě a nerespektovalo ani rozsudky o nečinnostních žalobách. Žalobci tvrdili, že jim hrozila vážná újma, která odůvodňovala připuštění změny obsahu podání dle § 41 odst. 8 správního řádu; tuto vážnou újmu rovněž specifikovali. Změna obsahu žádosti byla důvodná i proto, že změnu čísla, pod nímž bylo volné pracovní místo evidováno v centrální evidenci volných pracovních míst, zapříčinila nečinnost Ministerstva vnitra.
8. Konečně žalobci namítli porušení zásady legitimního očekávání, neboť ministerstvo v rozporu s očekáváním žalobců nerespektovalo rozsudky zdejšího soudu č. j. 55 A 51/2022-43, č. j. 77 A 8/2023-239 a č. j. 57 A 39/2023 a nezákonně vyčkávalo právní moci rozhodnutí v přestupkovém řízení vedeném s budoucím zaměstnavatelem žalobců, a vytvářelo tak podmínky pro kontumační zamítnutí žádostí žalobců o vydání zaměstnaneckých karet.

IV.

Vyjádření žalované k žalobám

9. Žalovaná se sice vyjádřila ke každé žalobě zvlášť, avšak její vyjádření byla obsahově shodná. Žalovaná navrhl, aby soud žaloby žalobců zamítl.
10. Žalovaná odkázala na odůvodnění napadených rozhodnutí, kde vypořádala odvolací námitky žalobců, shodné s žalobními námitkami. Žalovaná zdůraznila, že zaměstnanecká karta je povolením k dlouhodobému pobytu, jehož účelem je zaměstnání na konkrétním volném pracovním místě, které je součástí evidence volných pracovních míst. Protože v průběhu řízení v prvním stupni ministerstvo zjistilo, že žalobci požadované volné pracovní místo bylo vyřazeno z evidence, zamítlo žádosti žalobců podle § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. K nové pracovní pozici, evidované v evidenci volných pracovních míst, doložené v odvolacím řízení, a k žádosti o povolení změny obsahu žádosti žalovaná nepřihlédla, neboť o povolení změny obsahu podání lze podle § 41 odst. 8 správního řádu požádat pouze do vydání rozhodnutí. Žalobci měli jinou pracovní pozici doložit ministerstvu před vydáním prvoinstančních rozhodnutí.

V.

Replika žalobců

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

11. V podané replice žalobci zopakovali, že ministerstvo bylo v řízení cíleně nečinné. Ministerstvo podle žalobců vědělo, že přerušení řízení je nezákonné, přesto v řízení nepokračovalo a bez právního důvodu ministerstvo vyčkávalo, zda bude budoucí zaměstnavatel žalobců pravomocně uznán vinným ze spáchání přestupku příslušným orgánem inspekce práce, a dojde tak k vyřazení volného pracovního místa z evidence volných pracovních míst. Poté, co k vyřazení došlo, zamítlo ministerstvo žádosti žalobců, ač byly po dobu několika měsíců splněny podmínky pro vydání zaměstnaneckých karet žalobcům.

VI.

Posouzení věci soudem

12. Soud o žalobách rozhodoval ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť s tím všichni účastníci řízení souhlasili (žalobci v podání ze dne 5. 3. 2024, žalovaná v každém z vyjádření k jednotlivým žalobám žalobců).
13. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobách, přičemž neshledal žádné vady napadených rozhodnutí, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
14. Žaloby jsou důvodné.
15. Mezi účastníky řízení nebyl spor ohledně skutkového stavu. Soud tak vycházel z toho, že žalobci v dubnu, říjnu a listopadu roku 2022 podali na zastupitelském úřadu ČR v M. žádosti o vydání zaměstnaneckých karet podle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců na volné pracovní místo u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově, evidované v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty pod č. 23 551 900 798, č. 20 961 960 737 a č. 24 471 340 712. Ke dni 31. 7. 2023 bylo toto pracovní místo z evidence volných pracovních míst vyřazeno. Od 23. 11. 2023 bylo toto volné pracovní místo opětovně nabízeno v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, tentokrát pod č. 28 459 840 741.
16. Účelem pobytu cizince na území České republiky není pobyt samotný, nýbrž účel, pro který byl pobyt povolen³. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území ČR musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území ČR vykonávány⁴. Plnění účelu pobytu je objektivní kategorií, nezávislou na vůli cizince⁵. Podstatné tak je, zda je cizinec objektivně schopen plnit účel, pro nějž mu má být pobyt v ČR povolen.
17. Podle § 42g odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 6. 2023⁶ je zaměstnanecká karta *povolením k dlouhodobému pobytu opravňujícím cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla*

³ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 Azs 322/2015-43

⁴ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2018, č. j. 5 Azs 82/2016-29, č. 3812/2018 Sb. NSS, bod 27

⁵ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2021, č. j. 1 Azs 471/2020-69, bod 17

⁶ srov. čl. IV. odst. 1 zákona č. 173/2023 Sb., kterým se mění mj. zákon o pobytu cizinců; není-li dále stanoveno jinak, vychází soud ze zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 6. 2023

zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení. V žádosti o vydání zaměstnanecké karty je podle § 42g odst. 12 písm. b) zákona o pobytu cizinců cizinec mj. povinen uvést údaje k pracovní pozici vedené podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, na kterou žádá o vydání zaměstnanecké karty.

18. Zaměstnanecká karta opravňuje cizince k pobytu v ČR za účelem zaměstnání a je navázána na pracovní pozici uvedenou v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty u určitého konkrétního zaměstnavatele⁷.
19. Volným pracovním místem obsaditelným držitelem zaměstnanecké karty je pracovní místo, které nebylo obsazeno do 30 dnů od jeho oznámení krajské pobočce Úřadu práce, s výjimkou pracovních míst úředníků územních samosprávných celků a služebních míst státních zaměstnanců⁸. Aby mohlo být volné pracovní místo obsazeno držitelem zaměstnanecké karty, musí být podle § 37a zákona o zaměstnanosti nejprve nejméně 30 dnů nabízeno a zveřejněno krajskou pobočkou Úřadu práce (musí projít tzv. *testem trhu práce*). Až pokud pracovní místo neobsadí občan ČR nebo EU, smí je obsadit cizinec⁹. Lze poznamenat, že pojem *pracovní pozice* používaný zákonem o pobytu cizinců je nutno s ohledem na účel zaměstnanecké karty v zásadě ztotožnit s pojmem *pracovní místo*, které je vedeno v centrální evidenci vymezené v zákoně o zaměstnanosti¹⁰. Zdejší soud tak označení *pracovní místo* a *pracovní pozice* užívá *promiscue*.
20. Centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty obsahuje základní a vedlejší údaje¹¹. „V rozsudku ze dne 13. 8. 2021, č. j. 6 Azs 127/2021–38, Nejvyšší správní soud v této souvislosti vyslovil, že základní charakteristiku pracovního místa pro účel evidence volných pracovních míst tvoří údaje o druhu práce a místu výkonu práce, předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa, základní informace o pracovních a mzdových podmínkách a informace, zda se jedná o pracovní místo vyhrazené nebo vhodné pro osobu se zdravotním postižením. Vedle toho informace o tom, zda jde o zaměstnání na dobu neurčitou nebo určitou a o jeho předpokládané délce, vymezené až ve druhé větě § 37 zákona o zaměstnanosti, za základní označeny nejsou, přičemž i systematický výklad vede k závěru, že se jedná o informace další, resp. dále uváděné. Na základě uvedeného rozlišení pak Nejvyšší správní soud v tehdejší případě dospěl k závěru, že případná neshoda v údajích týkající se „pouze“ vedlejších údajů nepostačuje k závěru, že účelem pobytu cizince na území není zaměstnání na pracovním místě uvedeném v centrální evidenci obsaditelných volných pracovních míst ve smyslu § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců“¹². Správní orgány rozhodující o vydání zaměstnanecké karty jsou údaji uvedenými v evidenci volných pracovních míst vázány¹³. Právě na základě údajů uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst probíhá výše uvedený test trhu práce¹⁴.

⁷ srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2021, č. j. 1 Azs 471/2020-69, bod 21, a ze dne 2. 9. 2021, č. j. 9 Azs 142/2021-25, bod 15

⁸ srov. § 37a odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném až do 30. 6. 2024

⁹ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2021, č. j. 6 Azs 127/2021-38, bod 14

¹⁰ srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2022, č. j. 43 A 40/2021-50, body 32 a 39

¹¹ viz § 37a odst. 1 ve spojení s § 37 zákona o pobytu cizinců

¹² srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2023, č. j. 6 Azs 248/2022-23, bod 19

¹³ srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2021, č. j. 1 Azs 88/2021-39, bod 20, a ze dne 31. 10. 2023, č. j. 6 Azs 248/2022-23, bod 19 in fine

21. Zdejší soud je toho názoru, že pracovní pozice vedená podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, na kterou cizinec žádá o vydání zaměstnanecké karty ve smyslu § 42g odst. 12 písm. b) zákona o pobytu cizinců, je definována údaji dle § 37 zákona o zaměstnanosti, uvedenými v centrální evidenci volných pracovních míst. Jinými slovy, pracovní pozici vedenou podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty charakterizují údaje zveřejňované v této evidenci podle § 37 zákona o zaměstnanosti. Pracovní pozice, k níž se váže zaměstnanecká karta, je tak v úplném základu definována zaměstnavatelem, druhem vykonávané práce a místem jejího výkonu¹⁵.
22. Z výše uvedeného jasně vyplývá, že pracovní pozice, k níž se váže zaměstnanecká karta, není definována číslem volného pracovního místa uvedeného v centrální evidenci volných pracovních míst. Číslo, pod nímž je v centrální evidenci volných pracovních míst vedena určitá pracovní pozice, je pouze technickým, evidenčním prvkem, nikoliv definičním nebo obsahovým znakem volného pracovního místa. Ustanovení § 37 zákona o zaměstnanosti nepředepisuje, že by obsahem evidence volných pracovních míst bylo i číslo volného pracovního místa. Ustanovení § 42g odst. 12 písm. b) zákona o pobytu cizinců pak neříká, že by náležitostí žádosti o vydání zaměstnanecké karty mělo být číslo volného pracovního místa, uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst. Vyžaduje, aby cizinec ve své žádosti uvedl *údaje* k pracovní pozici vedené podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, na kterou žádá o vydání zaměstnanecké karty. Těmito *údaji* je nutno rozumět právě údaje dle § 37 zákona o zaměstnanosti, které definují volné pracovní místo. Číslo volného pracovního místa, pod nímž je pracovní místo vedeno v centrální evidenci volných pracovních míst, není údajem dle § 37 zákona o zaměstnanosti, a nemůže být definičním znakem konkrétní pracovní pozice. Soud si je vědom, že podle § 42 odst. 6 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 42g odst. 1 a odst. 12 téhož zákona se žádost o vydání zaměstnanecké karty podává na úředním tiskopisu, v němž je uvedena i kolonka *číslo volného místa*, pod nímž je pracovní pozice vedena v evidenci volných pracovních míst¹⁶. To však nemění nic na tom, že pracovní pozice není podle § 37 zákona o zaměstnanosti ve spojení s § 42g odst. 12 písm. b) zákona o pobytu cizinců tímto číslem definována, a jedná se tak pouze o technickou evidenční pomůcku.
23. Z jednotlivých správních spisů, předložených žalovanou, soud zjistil, že všichni žalobci požádali o vydání zaměstnanecké karty na volné pracovní místo u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově. Toto volné pracovní místo bylo v centrální evidenci volných pracovních míst evidováno pod č. 23 551 900 798, č. 20 961 960 737 a č. 24 471 340 712.
24. Žalovaná v napadených rozhodnutích správně konstatovala, že pro rozhodování ministerstva byl rozhodujícím skutkový a právní stav v době vydání jeho rozhodnutí. Ta ministerstvo vydalo ve dnech 11. až 16. 10. 2023. Ke dni rozhodování ministerstva v centrální evidenci volných pracovních míst nebylo obsaženo volné pracovní místo u

¹⁴ srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2022, č. j. 43 A 40/2021-50, bod 31

¹⁵ srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2022, č. j. 43 A 40/2021-50, bod 32, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2020, č. j. 31 A 146/2018-33, zejm. bod 27, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2018, č. j. 3 Azs 352/2017-31, bod 27

¹⁶ srov. tiskopisy žádostí zařazených ve správních spisech

zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově, neboť ke dni 31. 7. 2023 došlo k jeho vyřazení z evidence. Ministerstvo tak muselo žádosti žalobců zamítnout, neboť žalobci by objektivně nemohli plnit účel pobytu spočívající v zaměstnání na kýženém pracovním místě. Volné pracovní místo u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově totiž v době rozhodování ministerstva neexistovalo. To platí i v poměrech projednávané věci, v níž se ministerstvo v jednotlivých správních řízeních¹⁷ dopouštělo flagrantní nečinnosti¹⁸. Nelze sice vyloučit, že nedodržení lhůt pro vydání správního rozhodnutí může atakovat jeho zákonnost¹⁹, nicméně v projednávané věci tomu tak být nemohlo. Podstatné totiž bylo, že žalobci v době vydání rozhodnutí ministerstva objektivně nemohli plnit účel pobytu²⁰. Ministerstvo jim tak nemohlo vyhovět a vydat jim zaměstnanecké karty, když pracovní místo, o něž žalobci usilovali, v centrální evidenci volných pracovních míst neexistovalo (zaměstnaneckou kartu lze vydat pouze na volné pracovní místo zařazené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty²¹).

25. Uvedené závěry vztažené k rozhodnutí ministerstva však neplatí pro napadená rozhodnutí žalované.
26. Mezi účastníky řízení nebylo sporu, že od dne 23. 11. 2023 bylo v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty opětovně nabízeno volné pracovní místo u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově, a to pod č. 28 459 840 741. Všichni žalobci tuto skutečnost uvedli ve svém odvolání proti rozhodnutí ministerstva a zopakovali ji i v podaných žalobách. Žalovaná tuto skutečnost nijak nerozpороvala v napadených rozhodnutích ani ve vyjádřeních k žalobám. Soud z ní proto vycházel.
27. Pro rozhodování žalované byl rozhodujícím skutkový a právní stav v době vydání jednotlivých napadených rozhodnutí²², tj. ke dni 17. a 25. 1. 2024. V době vydání napadených rozhodnutí bylo v centrální evidenci volných pracovních míst nabízeno volné pracovní místo u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově. Ač bylo toto pracovní místo evidováno pod jiným číslem, než pod kterým bylo evidováno v době podání žádostí jednotlivých žalobců o vydání zaměstnanecké karty, stále se jedná o totožné pracovní místo, neboť jeho definiční znaky jsou stejné. Stále totiž jde o pracovní místo u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově. Pracovní místo, o něž žalobci usilovali a k němuž se

¹⁷ s výjimkou řízení o žádostech žalobců e) a g) – srov. bod 3 tohoto rozsudku

¹⁸ K tomu v podrobnostech srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 8. 2023, č. j. 57 A 39/2023-95, vydaný ve věci nečinnostních žalob žalobců a) – d), f) a h) – l) proti ministerstvu, a tam odkazované rozsudky zdejšího soudu ze dne 22. 12. 2022, č. j. 55 A 51/2022-43, a ze dne 18. 5. 2023, č. j. 77 A 8/2023-289, vydané ve skutkově a právně obdobných věcech jako rozsudek č. j. 57 A 39/2023-95.

¹⁹ srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 7. 4. 2022, č. j. 57 A 140/2021-51, bod 26 a tam odkazované rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 7 Azs 313/2015-35, a ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 108/2013-69, bod 25

²⁰ srov. bod 16 tohoto rozsudku

²¹ viz § 42g odst. 1, odst. 2 písm. a) a odst. 12 písm. b) zákona o pobytu cizinců

²² srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008-126, č. 1786/2009 Sb. NSS, body 36 a 37, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 Azs 322/2015-43, a ze dne 31. 8. 2023, č. j. 9 Azs 131/2023-33, bod 14

měla vázat zaměstnanecká karta, tak bylo v době vydání napadených rozhodnutí nabízeno v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Důvodnou tak byla argumentace žalobců, že žádali o vydání zaměstnanecké karty na stále stejné pracovní místo, které bylo v době rozhodování žalované nabízeno v evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Nosný důvod napadených rozhodnutí, a sice že v době rozhodování ministerstva o žádostech žalobců nebylo pracovní místo, o něž každý z žalobců usiloval, vedeno v centrální evidenci volných pracovních míst, tak nemůže obstát, neboť pro vydání napadených rozhodnutí byl rozhodujícím skutkový a právní stav ke dni jejich vydání, přičemž není sporu, že ode dne 23. 11. 2023, a tedy i ke dni rozhodování žalované, bylo volné pracovní místo u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově, k němuž žalobci usilovali o vydání zaměstnanecké karty, nabízeno v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Překážka pro vydání zaměstnanecké karty žalobcům v podobě objektivní nemožnosti plnit účel povoleného pobytu, která ke dni rozhodování ministerstva existovala, po vydání prvoinstančních rozhodnutí odpadla a v době rozhodování žalované již nebyla dána.

28. Nadbytečné jsou úvahy o změně obsahu žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu²³. „Změnou obsahu podání v řízení o žádosti je tak třeba chápat především rozšíření předmětu žádosti či takovou změnu, která dosavadní obsah žádosti v podstatném rozsahu nahrazuje obsahem novým“²⁴. Změna obsahu žádosti zpravidla sleduje taktéž potenciální možnost uspět s žádostí²⁵. V kontextu zaměstnaneckých karet lze za změnu obsahu žádosti považovat změnu zaměstnavatele či pracovní pozice²⁶. Jak je ale uvedeno výše, žalobci usilovali o vydání zaměstnanecké karty na stále stejnou pracovní pozici, u níž se pouze změnilo číslo, pod nímž byla evidována v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Změna evidenčního čísla volné pracovní pozice není důvodem pro změnu obsahu žádosti o vydání zaměstnanecké karty, neboť nejde o změnu zaměstnavatele, ani o změnu pracovní pozice, ani o rozšíření předmětu žádosti či o změnu, která by dosavadní obsah žádosti v podstatném rozsahu nahradila obsahem jiným (soud opakuje, že číslo volné pracovní pozice, pod níž je vedena v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, není definičním ani obsahovým znakem této pracovní pozice).
29. Soud nepřisvědčil argumentaci žalované, že z důvodu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu²⁷ žalovaná nepřihlédla k opětovnému zanesení volného pracovního místa, k němuž se měla vázat zaměstnanecká karta, o jejíž vydání žalobci usilovali, do centrální evidence volných pracovních míst, a že žalobci měli tuto pracovní pozici doložit ministerstvu a požádat o změnu obsahu žádosti. Jak je uvedeno výše, o změnu obsahu

²³ Podle § 41 odst. 8 správního řádu platí, že „[p]ožádat o povolení změny obsahu podání účastník může pouze do vydání rozhodnutí (§ 71). Správní orgán může povolit zpětvzetí nebo změnu obsahu podání jen v případě, že podateli brozí vážná újma; tím není dotčeno ustanovení § 45 odst. 4. Ustanovení odstavců 2 až 4, 6 a 7 platí obdobně“.

²⁴ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2015, č. j. 3 Azs 2/2014-30

²⁵ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 Azs 7/2020-39, bod 28

²⁶ srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2020, č. j. 2 Azs 354/2019-27, zejm. bod 29; a ze dne 16. 7. 2020, č. j. 2 Azs 361/2019-32, zejm. bod 31

²⁷ Podle § 82 odst. 4 věta první správního řádu platí, že „[k] novým skutečností a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve“.

žádosti nebylo třeba žádat, neboť žalobci usilovali o vydání zaměstnanecké karty na stále stejnou pracovní pozici. Žalobci nemohli doložit opětovné nabízení volného pracovního místa, k němuž se měla vázat jimi požadovaná zaměstnanecká karta, ministerstvu v průběhu prvostupňového řízení, neboť toto volné pracovní místo se opětovně stalo součástí evidence volných pracovních míst až *po vydání* rozhodnutí ministerstva. Žalobci tak nemohli uplatnit skutečnost spočívající v opětovné nabídce volného pracovního místa, o jehož obsazení usilovali, dříve, než se dne 23. 11. 2023 opětovně stalo součástí centrální evidence volných pracovních míst. Žalovaná tak podle § 82 odst. 4 správního řádu měla v odvolacím řízení přihlédnout k této skutečnosti, neboť ji žalobci nemohli uplatnit dříve, tj. v prvostupňovém řízení před ministerstvem. I zde tak soud shledal argumentaci žalobců důvodnou.

30. Soud se nezabýval žalobními námitkami stran porušení legitimního očekávání žalobců²⁸, neboť by bylo nadbytečné posuzovat jejich opodstatněnost vzhledem ke zjištění jiných důvodů pro zrušení napadených rozhodnutí.
31. Soud neprovedl žádný z důkazů navržených žalobci. Správními spisy se v soudním řízení správním podle ustálené judikatury dokazování neprovádí²⁹. Proto nebyl důvod provádět k důkazu správními spisy vedenými pro žádosti žalobců, obsahující rozhodnutí a žádosti specifikované jako důkazní prostředky navržené na str. 11 žalob. Jako důkazy též nemohly z povahy věci sloužit zde označené rozsudky zdejšího soudu, neboť jako judikatura nemohly být důkazním prostředkem. Provedení zbylých, na str. 11 žalob navržených, důkazů by bylo nadbytečné: Email českého potenciálního zaměstnavatele žalobců, ani brožura Program kvalifikovaný zaměstnanec, přiložené k žalobám a založené na čl. 111 až 116 soudního spisu, nemohly mít s ohledem na důvody zrušení napadených rozhodnutí tímto rozsudkem vliv na rozhodnutí soudu - uvedenými důkazní návrhy žalobci prokazovali vážnou újmu podle § 41 odst. 8 správního řádu, avšak zdejší soud výše vysvětlil, že žalobci usilovali o vydání zaměstnanecké karty na stále stejnou pracovní pozici, tudíž nešlo o změnu žádosti. Rozhodnutí o vydání zaměstnanecké karty A. L., přiložené k žalobám a založené na čl. 117 soudního spisu, na jehož věc odkázali žalobci v bodech 4 a 7 žalob, též nemohlo ovlivnit rozhodnutí soudu, neboť soud neposuzoval důvodnost žalobních námitek týkajících se nezákonnosti napadených rozhodnutí v důsledku průběhu správních řízení (zejména nečinnosti správních orgánů a svévolného oddalování okamžiku vydání rozhodnutí). Rozhodnutí o vydání zaměstnanecké karty A. G., žalobci k žalobám ani nepřiložili.
32. Napadená rozhodnutí nemohla z výše uvedených důvodů při soudním přezkumu v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. obstát. Soud je proto pro vady řízení zrušil výroky I – XII tohoto rozsudku podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná totiž nepřihlédla k tomu, že v době vydání napadených rozhodnutí bylo v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty nabízeno volné pracovní místo u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově, k němuž se měla vázat zaměstnanecká karta, o jejíž vydání žalobci usilovali, a žalobci tuto skutečnost nemohli uplatnit v prvostupňovém řízení před ministerstvem, neboť v době rozhodování ministerstva byla tato pracovní pozice z evidence volných pracovních míst vyřazena.

²⁸ viz body 43 až 45 žalob

²⁹ srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS, nebo ze dne 20. 7. 2022, č. j. 10 Afs 281/2020-70, bod 29

33. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud uvedenými výroky tohoto rozsudku věci jednotlivých žalobců též vrátil žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku podle § 78 odst. 5 s. ř. s. Žalovaná tak zohlední, zda je v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty stále nabízena volná pracovní pozice u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově, k níž se měla vázat zaměstnanecká karta, o jejíž vydání žalobci usilovali, a v tomto kontextu posoudí odvolání žalobců proti rozhodnutí ministerstva. Žalovaná případně nemůže zamítnout odvolání žalobců proti rozhodnutí ministerstva *pouze* z toho důvodu, že číslo volného pracovního místa, pod nímž je v současné době pracovní pozice u zaměstnavatele Abydos s.r.o. na pozici strojírenský kovodělník s místem výkonu práce v Hazlově evidována v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, neodpovídá číslu tohoto volného pracovního místa, uvedenému v žádostech jednotlivých žalobců o vydání zaměstnanecké karty.

VII.

Náklady řízení

34. Výrokem XIII tohoto rozsudku soud procesně úspěšným žalobcům přiznal právo na náhradu nákladů řízení proti procesně neúspěšné žalované (srov. § 60 odst. 1 s. ř. s.).
35. Žalobci účelně vynaložili náklady řízení ve výši 108 745,20 Kč. Ty u každého z 12 žalobců sestávaly ze zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč (u 12 žalobců 36 000 Kč), odměny zástupce žalobců jako advokáta ve výši 4 960 Kč za 2 úkony právní služby dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby), snížené o 20 % dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu (2 480 Kč za každý úkon právní služby pro každého z žalobců x 2 úkony ve věci každého z žalobců; za všechny žalobce 59 520 Kč jako dvanáctinásobek částky 4 960 Kč) a jedné dvanáctiny dvou náhrad hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu (u každého žalobce 50 Kč a celkem 600 Kč za všech 12 žalobců). Zástupce žalobců je plátcem DPH, a proto je podle § 57 odst. 2 s. ř. s. součástí náhrady nákladů řízení rovněž DPH ve výši 21 % z odměny zástupce žalobců a náhrad hotových výdajů (u každého z žalobců 1 052,10 Kč a za všechny žalobce celkem 12 625,20 Kč). Náhrada nákladů řízení tak v případě každého žalobce činí 9 062,10 Kč a v souhrnu za všech 12 žalobců čítá 108 745,20 Kč. Soud nepřiznal žalobcům právo na náhradu nákladů řízení za podanou repliku k vyjádření žalované, neboť replika neobsahovala žádnou relevantní argumentaci, jež by mohla být posouzena jako důvodně (účelně) uplatněná v reakci na vyjádření k žalobám (srov. § 60 odst. 1 větu první s. ř. s.).
36. Lhůtu k zaplacení náhrady nákladů řízení soud určil podle § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. s přihlédnutím k možností žalované tuto platbu realizovat a platební místo soud určil podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Pokud kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele,

odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Plzeň 14. června 2024

JUDr. Veronika Burianová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.